

Jaroslava Kopičková za svobodna Knedlíková, se narodila 14. listopadu 1930 v Janově. Dětství prožila v Plzeňském kraji ve městě Radnice poblíž Rokycan. Na dětství si moc nepamatuje, ale ze vzpomínek je patrné, že dětství měla pěkné, až na to že měla neustálý strach z války.

Mládí prožila se svojí matkou, otcem a dvěma mladšími bratry. Maminka byla ženou v domácnosti, otec se živil jako švec, ale kvůli pracovnímu úrazu byl nucen změnit profesi a stal se přepravcem.

Okolnosti druhé světové války a prožitá léta v tehdejším Protektorátu Čechy a Morava se významně „zaryly“ do vzpomínek pamětnice Jaroslavy Kopičkové.

Paní Jaroslava vzpomíná především na řadu nařízení a zákazů, které platily nejen pro židovské, ale i české obyvatelstvo, například na zákazy nočního vycházení a shromažďování. Dále vzpomíná na situace, kdy její rodina žila v neustálém strachu před represemi hitlerovského Německa. Do paměti se paní Jaroslavě vryl i lístkový systém, který přiděloval obyvatelům Protektorátu Čechy a Morava potraviny, benzín atd. Její rodina byla nucena mít černý papír přilepený na oknech, aby případné světlo nerušilo vojáky venku, nebo neupozorňovalo nepřítele na případný cíl.

V roce 1963 paní Jaroslava se svojí rodinou přestěhovala do Teplic. Zde se vyučila jako dámská krejčová a v roce 1963 nastoupila k soukromé švadleně Šlosorové, kde pracovala až do roku 1948.

V roce 1950 nastoupila do Bonexu a zde pracovala jako švadlena, avšak na této pozici dlouho nezůstala. Byla velmi zručná a šikovná a stala se brzy mistrovou. Od této chvíle pracovala ve stříhárně dalších 5 let. Poté šla na mateřskou dovolenou.

V roce 1959 nastoupila zpět do Bonexu jako dámská krejčová a zde pracovala až do důchodu. Tato práce však byla špatně placená. Paní Kopičková se vypracovala a měla celkem slušný plat. Od roku 1950 byla paní vdaná za pana Kopičku.